

Stichting Biomentor

*Neoplasene Behandeling
van
Abnormaal Weefsel*

Neoplasene behandeling van abnormaal weefsel

Tekst: T.S.Fox

Met bijdragen van de dierenartsen: J.H. Bailey, W.T. Carlisle, S.L.Green, A.B. Lippart, D.A. Magnusson, B.D. Wittenberg en L.K. Morris

Vrije vertaling: Drs. W.C. de Leeuw, bewerking E. Ohashi

Neoplasene is ontwikkeld door Dr. T.S. Fox, een chemisch ingenieur, die op latere leeftijd de kracht en eenvoud van de kruiden (her) ontdekte op zijn ranch in Montana. Teleurstellende ervaringen met zijn eigen huisdieren spoorden hem aan tot het zoeken en ontwikkelen van werkzame kruidenpreparaten en dan vooral ten aanzien van 'veranderde cellen'. Dit heeft uitgemondd in het bovengenoemde preparaat dat in ieder geval bij lokale toepassing van tumoren verbazingwekkende resultaten geeft (zie casussen).

Neoplasene

Neoplasene is geen bloedwortel, zwarte zalf, trekzalf of brandzalf. Het is gedeeltelijk samengesteld uit plantalkaloïden van de Canadese bloedwortel (*sanguinaria canadensis*) en andere plantensoorten. Deze alkaloiden maken maar een klein onderdeel van het geheel uit.

Neoplasene werkt op basis van apoptose (inductie van celdood).

Het menstrem dat gebruikt is om de actieve chemische bestanddelen uit de planten te extraheren, is een verzameling van halogeen soorten. De isoquinoline alkaloiden sanguinarine, sanguidimerine, chelerythrine, protopine en anderen zijn vervolgens chemisch gemodificeerd, om de effectiviteit van Neoplasene te verhogen.

Neoplasene kan op verschillende manieren gebruikt worden:

1. plaatselijk (zalf)
2. oraal
3. intralesionaire injectie
4. infusie in holten (urineblaas, uier e.d.)

Bij systemisch gebruik is misselijkheid een neveneffect. Ontstekingsremmers, van welke aard dan ook, remmen de actie van Neoplasene en moeten dan ook niet samen gebruikt worden.

Theorie

Nieuwvorming wordt algemeen beschouwd als een zichtbare en voelbare massa die structureel georganiseerd is, met duidelijk te herkennen begrenzingen (tumor).

Twee soorten nieuwvorming zijn te onderscheiden: *goedaardig*, geassocieerd met opluchting of *kwaadaardig*, waarbij de dag des oordeels al gevreesd wordt.

Verder kan een tumor verspreid over of in het lichaam voorkomen, wat aangeduid wordt met *uitzaaiing* of *metastasering*.

Bovenstaand model is echter zeer incompleet.

Nieuwvorming kan zich presenteren als een tumor, als een veld verziekte cellen of als een paar verziekte cellen, die niet opgemerkt worden. Vaak zijn al deze vormen tegelijkertijd aanwezig.

In feite is het een continue proces, waarbij gezond weefsel geïnvadeerd wordt door zieke cellen, die ontsnapt zijn aan het immuunsysteem. Dit neoplastische weefsel kan zich ontwikkelen tot ziekelijke, agressieve en zichtbare stadia. Dus er zijn oneindig veel stadia van verziekt, neoplastisch weefsel. Een goedaardige tumor kan ontaarden in kwaadaardig.

Het ontstaan van nieuwvormingen is het gevolg van een voortdurende aftakeling van het proces van celsterfte. Deze celsterfte is genetisch bepaald. Na 50 delingen sterft een cel bijvoorbeeld. Als dit niet zo zou zijn, groeiden we ons huis uit.

Het lichaam raakt door het proces van celsterfte overtollig weefsel (dat niet nodig is voor groei of vervanging) kwijt. Met het stijgen der jaren gaat dit minder lekker lopen. Toxische vervuiling, straling, eenzijdige voeding etc. maakt het gen, verantwoordelijk voor celdood, onwerkzaam (*of: de epigenetische software blokkeert het gen*). Dit gebeurt in relatief weinig cellen. De afweer ruimt deze cellen normaal gesproken op. *Maar als de afweer gebrekkig functioneert (ook door bovengenoemde factoren), kunnen enkele cellen ontsnappen en verder uitgroeien tot neoplastisch weefsel en tumoren.*

De 'hoofdtumor' schijnt zowel remmende als stimulerende signalen te sturen naar cellen in de rest van het lichaam. Verwijdering van de 'hoofdtumor' leidt vaak tot een versterkte groei van neoplastische processen elders in het lichaam. Het omgekeerde is ook mogelijk. Bij sommige virale tumoren (papilloma's) kan verwijdering van enkele grote tumoren leiden tot het verdwijnen van de rest.

Een tumor (dus met vorm en begrenzing) wordt omgeven door weefsel dat er normaal uitziet. Dit weefsel wordt ook wel beoordeeld als 'pre-cancereus' en krijgt bij biopsie een twijfelachtig oordeel. Zoals eerder gezegd komen er zeer veel stadia van verziekte cellen voor. Sommige beginstadia zijn zo subtiel, dat ze zelfs met de microscoop niet te onderscheiden zijn van gezond weefsel. De waarde van het nemen van een biopt is daarom erg beperkt.

De 'hergroei' na chirurgische verwijdering van een tumor moet dan ook meer beschouwd worden als een zelfstandige uitgroei tot nieuwvorming.

De praktijk om een zone 'gezond' weefsel mee te nemen rondom een tumor is min of meer een gok. Wel is het zo dat de afstand tot de tumor omgekeerd evenredig is aan de ernst van de veranderingen.

Vaak volgt na resectie bestraling of chemotherapie, waarbij dus ook 'blind' wordt gewerkt met veel 'collateral damage'.

Wat alle soorten tumoren gemeen hebben is dat ze bestaan uit abnormaal celweefsel. Eén van deze abnormale aspecten is de opbouw van de celmembraan. De neoplastische celmembraan is kwetsbaarder dan de normale celmembraan (onderontwikkeld). Een enkele verziekte cel, of een veld met verziekte cellen of tumoren: alle hebben ze een afwijkende mengeling van polysachariden in hun celmembraan, waardoor ze kwetsbaar worden voor een selectieve aanval.

Er bestaan plantverbindingen die een selectieve affiniteit hebben met kwetsbaar neoplastisch weefsel. De viscotoxinen in vogellijm zijn matig effectief; curcumine (in geelwortel) en epigallocatechin (in groene thee) zijn al veel beter, net zoals sanguinarine.

Echter, *benzyl isoquinoline alkaloiden* en hun *zouten* zijn verbazingwekkend. Deze alkaloiden, inclusief sanguinarine vallen neoplastisch weefsel selectief aan. Gezonde cellen hebben een celmembraan die deze stoffen kunnen weerstaan, mits de dosering en duur van toediening zodanig is, dat er celnecrose optreedt, geen apoptose.

De actieve bestanddelen die in de verziekte cel binnengedrongen zijn, reageren met het DNA en induceren celdood. Ook remmen ze adenosine triphosphatase. Verder is het mogelijk dat de

nucleaire transcriptiefactor NF- κ B onwerkzaam gemaakt wordt. Dit zijn de sleutelfactoren van de affiniteit van Neoplasene om selectief celdood te induceren. Bij het goed afstellen van concentratie en tijd van blootstelling wordt neoplastisch weefsel veroordeeld en blijft gezond weefsel gespaard.

Er bestaat een functionele relatie tussen de dood van neoplastische cellen en blootstelling aan Neoplasene. Zowel tijdsduur van contact en concentratie van actieve bestanddelen zijn direct proportioneel ten aanzien van celdood en necrose.

Als de neoplasie aangevallen wordt, volgt er een plaatselijke ontstekingsreactie (met soms pijn) omdat het immuunsysteem dode neoplastische cellen *wel* direct herkent. In vele gevallen zal het lichaam in staat zijn zelfstandig het ontstane necrotisch weefsel op te ruimen. Soms is er sprake van een groot, agressief proces. Het is aan te bevelen in zulke gevallen het lichaam te helpen (eerst wegsnijden).

De actieve bestanddelen zullen bij orale opname gastro - intestinale problemen kunnen geven als de dosering te hoog is, of de toedieningduur te lang. Het grondig mengen met een vochtige, gekookte maaltijd heeft laten zien dat doseringen onder 11 mg/kg goed getolereerd worden.

Bij de niet-toxische tumor therapie is het belangrijk het lichaam in zodanige staat te brengen, dat het proces van zelfgenezing succesvol doorstaan kan worden. Afhankelijk van diersoort, soort en ernst van de neoplasie e.d kan gekozen worden voor specifieke voeding, probiotica, supplementen, weerstandverhogende kruiden, paddestoelen en homotoxicologische preparaten.

Behandeling

De strategie is: het elimineren van verziekt weefsel door het induceren van selectieve celdood.

De dosering en de weg van toediening dient zodanig te zijn dat:

- genoeg Neoplasene in contact komt met verziekt weefsel zodat apoptose sneller is dan aangroei door mitose
- gezond weefsel gespaard wordt en dat het lichaam in staat wordt gesteld zich te ontdoen van necrotisch weefsel (voorkomen anorexie)

Er zijn situatie's waarbij bovengenoemde doelstellingen makkelijk te halen zijn, andere zijn moeilijk en sommige zijn onmogelijk.

De makkelijke zijn de tumoren die afvallen of die weggesneden worden met een orale nabehandeling (laag – lang).

De moeilijke situatie's zijn onder andere agressieve, inoperabele processen, waarbij orale behandeling de enige optie is. Anorexie en misselijkheid kan vermeden worden met een nauwkeurige opvolging van het protocol en het geven van antibraakmiddelen als metoclopramide. *Gembersap, gemengd met Nux Vomica Homaccord en honing zou ook geschikt kunnen zijn.*

Onmogelijke situatie's presenteren zich als de aard van het proces zodanig is dat er zulke hoge doseringen gegeven moeten worden dat anorexie en toxische belasting het lichaam te gronde zullen richten.

Tumoren zijn er zelden alleen. Sommige gevallen van huidkanker door zonne-instraling of lipkanker bij pijprokers zijn een uitzondering hierop. Vaker zijn tumoren zijn een symptoom van wijd verbreid onvermogen om het apoptose proces goed af te wikkelen.

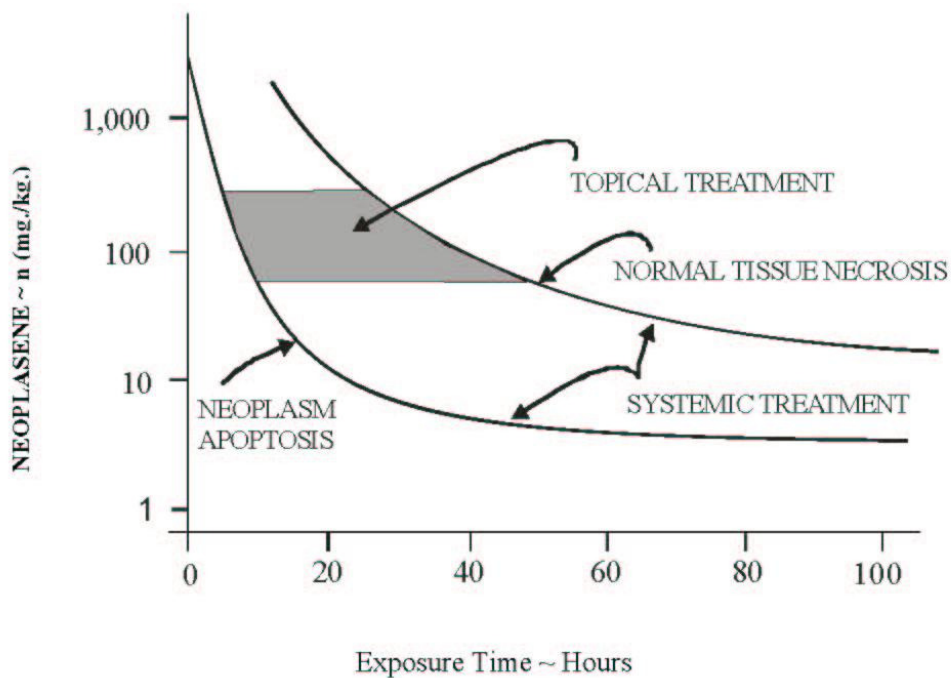
Veranderde cellen zullen zich overal in het lichaam schuilhouden. Vaak betreft het meerdere weefseltypen. Gewoonlijk blijft de aanwezigheid van ziekte onopgemerkt totdat er een tumor zichtbaar wordt of totdat er functieverlies merkbaar is. Eliminatie van de ziekte door het wegsnijden van de tumor of het lokaal gebruik van Neoplasene zal het probleem niet oplossen. Teveel ziekelijk weefsel zal achterblijven, ten gevolge van het eerder genoemde haperende proces van cel destructie.

De zelf aanbrengen of injectie van de begrenzing na resectie, gevolgd door langdurige laag-gedoseerde orale toediening is een effectief behandelingsschema. *Het herstel van de DNA functie kan verder door epigenetische beïnvloeding met behulp van methyl-donatoren versneld worden (biologische verse voeding, dimethylglycine, zeegroenten).*

Soms zal een patiënt levenslang continue of in ieder geval periodiek Neoplasene moeten nemen.

Het is aan te bevelen de behandeling te ondersteunen met weerstandsverhogende preparaten. Dr. Fox adviseert Astragalus, maar wellicht kunnen ook andere gebruikt worden zoals, Cat's Claw, Agaricus, Echinacea. Het gebruik bij lymphoma's wordt afgeraden, vanwege het feit dat hier een overactief immuunsysteem deel uitmaakt van het probleem. SBO's als Mifloran kunnen ook gebruikt worden vanwege hun immuno -modulerende werking. Goede (organische) supplementen als Missing Link, zeevieren en algen zijn natuurlijk welkom. Geen jodiumhoudende preparaten geven bij schildkliertumoren. Geen haaikraakbeen houdende preparaten bij wat voor nieuwvorming dan ook.

Anabool werkende voeding met koolhydraten of vlees afkomstig van jonge dieren (bio-industrie) wordt afgeraden.

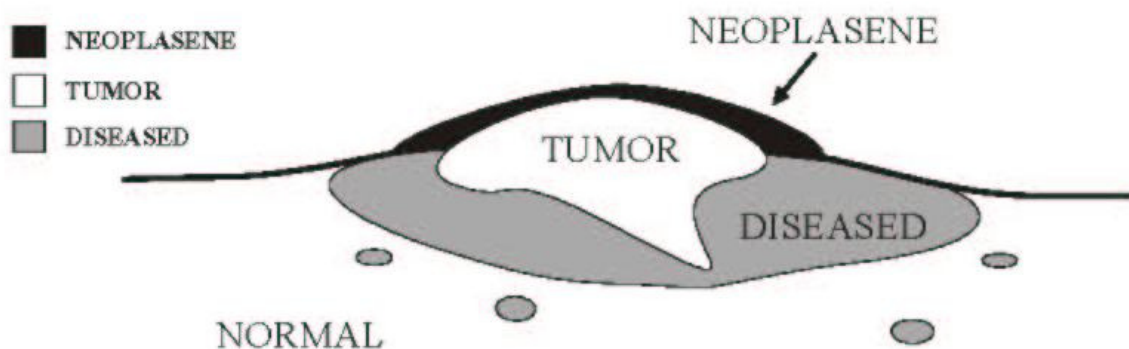

Celdood en necrose van aangetaste cellen is direct afhankelijk van concentratie en tijd van blootstelling. Deze figuur klopt kwalitatief maar is kwantitatief 'ongeveer'. Merk op ook dat de concentratie logaritmisch is afgebeeld.

Om aan de veilige kant te zitten is de geadviseerde duur van lokale toepassing twaalf (=12) uur.

De lokale behandeling

Neoplasene – topical

Houd er dan ook rekening mee dat vrijwel altijd een groter gebied dan de oorspronkelijke tumor vernietigd wordt.

1. Knip haar op en rond de tumor weg. Breng voldoende **Neoplasene** zalf aan op en rond de tumor, zodanig dat niet door de zalf heen gekeken kan worden.
2. Bedek de ingesmeerde tumor met gaasje waar **Buck Mountain Wond Balsem** op aangebracht is en tape dit vast. Soms gaat dit niet en dan kan volstaan worden met de Neoplasene zalf alleen.

3. Laat het geheel twaalf (12) uur zitten. Als er kanker/virus aanwezig is, zal er een mild branderig gevoel ontstaan en zal zich een donkere korst vormen. Als er geen aangetast weefsel aanwezig is, dan zal er geen significant effect te bemerken zijn.
4. **Waarschuwing:** dit product reageert sterk met verziekt weefsel. Verwacht het ontstaan van een open wond en wat littekenvorming. Begin daarom met het behandelen van kleine gedeelten (afhankelijk van de diersoort: bij een paard een gebied nemen zo groot als een euro en een kat zo groot als een cent). Het tumorweefsel zal desintegreren. Veel in één keer behandelen zou in uitzonderlijke gevallen tot een te hoge toxische belasting kunnen leiden.
5. Als de tumor groot is en van het lichaam 'uitsteekt' kan de Neoplasene er langer dan 12 uur opblijven of er kan voortdurend behandeld worden tot de tumor weg is
6. Verwijder het eventuele verband na 12 uur en spoel het behandelde gebied grondig met 3% waterstofperoxide. Als de zalf door de huid gedrongen is, zal een rode ring rond het gebied zichtbaar worden, waarbij het verziekte weefsel zelf *grijs-wit* verkleurd is. Dit is een indicatie dat de behandeling aanslaat
7. Als slechts een kleine gedeelte verkleurd is, dan kan de behandeling herhaald worden. Ook hier weer de 12 uur regel in acht nemen
8. Laat geen harde korst ontstaan. Houdt de korst vochtig met Buck Mountain Wond Balsem.
8. Maak tweemaal per dag de omgeving van het aangedane gebied schoon met 3% waterstofperoxide. Indien mogelijk het gebied bedekt houden met een gaasje waar de wondbalsem opgedaan is.
9. Het tumorweefsel zal binnen 2 tot 10 dagen afgestoten worden. Bekijk na 10 dagen of er nog tumorweefsel aanwezig is. Dan de procedure herhalen.
10. Bij honden en katten een kraag gebruiken

11 Let op vliegen !!!!

Als de tumor groot is en van het lichaam 'uitsteekt' kan de Neoplasene over de gehele tumoroppervlakte gesmeerd worden er langer dan 12 uur opblijven. De tumor zal er dan vaak in één keer desintegreren en afvallen.

Ook kan gekozen worden voor gedeeltelijke applicatie, vervolgens wachten tot dit gedeelte eraf is gevallen, en dan weer opbrengen etc. (zie case Delilah) De kans dat in deze situatie Neoplasene te lang in contact komt met gezond weefsel is minimaal.

Bij zeer duidelijk prononcerende tumoren met scherpe begrenzingen, kan men ook kiezen voor dagelijkse behandelingen tot de tumor erafgevallen is.

Als de tumor binnen 2 tot 5 dagen eraf valt, dan is het waarschijnlijk dat er geen tumorweefsel meer aanwezig is. De grens tussen dood tumorweefsel en gezond weefsel is dan goed te onderscheiden omdat het proces zo snel gaat.

Als het 6 tot 10 dagen duurt, is er waarschijnlijk nog neoplastisch weefsel achtergebleven. De grens tussen dood – en intact tumorweefsel is minder goed te zien.

Wanneer kan Neoplasene gebruikt worden?

De lokale behandeling van tumoren kan geïndiceerd zijn als een operatieve benadering niet mogelijk of wenselijk is:

- lokalisatie bij kwetsbaar, essentieel weefsel (e.g. zenuwweefsel, aangezicht)
- lokalisatie op sterk beweeglijke plekken (e.g. gewrichten)
- tumoren die na verwijdering vaak weer op die plaats gaan groeien (sarcoïd, fibrosarcoom)
- oudere en verzwakte dieren, waarbij een anesthesie teveel risico zou opleveren

Neoplasene vernietigt selectief veranderde cellen. Deze cellen kunnen zich in een groter oppervlak verspreid hebben dan in eerste instantie zichtbaar was en/of verwacht werd.

Neoplasene is ook zeer effectief bij de behandeling van 'wild vlees'

Na het operatief verwijderen van een tumor, waarbij twijfel is over het volledig verwijderen, kan Neoplasene gebruikt worden om achtergebleven veranderde cellen 'uit te roken'.

Afhankelijk van de soort tumor, leeftijd, ras e.d. kan ook besloten worden tot orale behandeling met Neoplasene, intralesionaire injecties of het spoelen van holte's. Voor deze toepassingen gelieve contact op te nemen met Dierenartsenpraktijk Bio Mentor tel. 043-6011418.

Referentie: Ahmad et al. , Differential Antiproliferative and Apoptic Response of Sanguinarine for Ancer Cells versus Normal cells, Clinical Cancer Research, Vol 6, pgs 1524-1528, April 2000

Case Studies

James H. Bailey, DVM: Associated Veterinary Service: Great Falls, MT

Patches

Patches is een gecastreerde poes van 7 kg, die werd aangeboden op 13 april 2004, met niet genezende laesie (Ø1 cm) op en in het rechter neusgat. Het bot was aangetast en het weefsel werd geïdentificeerd als squameus celcarcinoom.

Patches werd viermaal onder anesthesie gebracht, waarbij de laesie werd ingesmeerd met Neoplasene. Deze werd 30 minuten in situ gelaten en daarna verwijderd.

Verdachte plekken werden herhaaldelijk ingesmeerd met Neoplasene, waarbij deze drie uur ter plaatse bleef.

De wond is altijd zacht en vochtig gehouden met Wound Balm.

Bij controle ruim 1 jaar later is geen tumorweefsel aanwezig en Patchy was een normale, gelukkige kat en de eigenaar was heel erg blij.

Het behandelingsprotocol werd afgestemd op de reactie op de behandeling. Er is gekozen voor algehele anesthesie vanwege de locatie van de laesie en omdat ze met haar voorpoten de zaak kon verstoren.

Patches is nooit oncomfortabel of met pijn gezien. Soms was na de behandeling een geringe (bloederige) neusuitvloeiing zichtbaar.

De reactie van de tumor op de behandeling was dramatisch omdat slechts een minimale hoeveelheid weefsel vernietigd werd. Iets dat met een normale operatieve behandeling onmogelijk zou zijn geweest.

Het vermogen om gezond weefsel te sparen is echt een grote verdienste.

26 april 2004

11 oktober 2004

3 oktober 2005

William T. Carlisle, DVM: Kenosha Animal Hospital: Kenosha, WI.

Gingko

Op 25 januari, 2007 werd een 7 jaar oude Rottweiler gediagnosticeerd met een mastcel tumor van het kleine teentje van de rechter achterpoot.

De laesie leek beperkt te zijn tot rood, verheven huidweefsel met ongeveer een doorsnede van 1 cm. Bij operatie (26 januari 2007) bleek de tumor meer invasief dan verwacht, waarbij het meeste weefsel van de kleine teen betrokken was. Daarom werd een amputatie uitgevoerd.

Histopathologie bevestigde de morfologische diagnose van een graad 2 mastcel tumor. De excisie zou compleet zijn geweest. Er werd ook gestart met een chemotherapieprogramma (Vinblastine, Prednisolon).

Op 2 juni 2007, ongeveer 6 weken na de laatste Vinblastine behandeling, werd een kleine nieuwvorming ontdekt op de plek van de ingreep. Een verwijzing voor bestraling werd afgewezen.

Op 5 juni werd een agressief debridement uitgevoerd. De tumor bleek gepromoveerd te zijn naar stadium 3 (perivasculaire betrokkenheid).

Na tweemaal chemotherapie bleek de tumor telkens terug te komen, waarna gezocht werd naar alternatieve mogelijkheden.

Neoplasene is in het veranderde weefsel gespoten (depotjes van 0.2ml van een 50% oplossing). Ook werd een orale therapie met Neoplasene 300 gestart, samen met Tramadol voor pijnbestrijding. Een heftige reactie met weefselafstoting en necrose volgde, tot het punt dat voor de levensvatbaarheid van de totale ondervoet gevreesd werd. Cephalexin 1000 mg bid is gegeven en het gebied werd ontsmet met Chloorhexidine. Na twee weken behandelen is de wond helemaal opgevuld met granulatiweefsel.

Op 27 maart 2008 is Gingko weer onderzocht en er was geen bewijs voor kankervorming op de geopereerde plaats. De voet is mooi genezen,, compleet met haargroei. Gingko blijft op de orale medicatie met Neoplasene staan.('nazorgdosering')

Sarah L. Green, DVM: Veterinary Housecalls: Arcata, CA.

Cedar

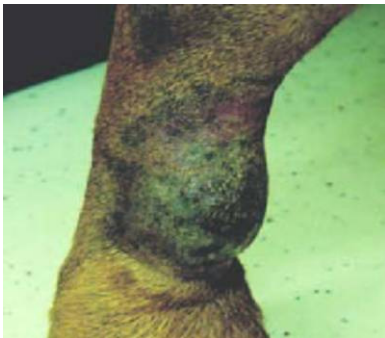
Cedar is een 8 jaar oude Pit bull terrierkruising werd 4 april 2005 aangeboden met een zwelling op het dorsale gedeelte van de rechter ondervoet. Een biopsie liet zien dat dit een zacht weefsel sarcoom was (3 x 4 cm, fibroblastisch).

Behandelingsmogelijkheden als ruime excisie met nabestraling werden overwogen. Ook is amputatie als 'oplossing' aangeboden. De eigenaren kozen niet voor operatie of bestraling. Ze kozen voor Neoplasene.

Een laag Neoplasene zalf van ongeveer 5 mm dik werd op de tumoroppervlakte aangebracht. Het geheel is gedurende 10 dagen onder verband gehouden. Daarna is het verband verwijderd en de behandelde oppervlakte met waterstofperoxide 3% schoongemaakt.. Verschillende necrose gebiedjes waren zichtbaar, met name rond de biopsie plekken. Het geheel is met Wond Balsem bedekt en weer met verband bedekt. De volgende avond was een geringe zwelling van het onderpootje te zien. Drie dagen later vormde zich veel necrotisch weefsel en oppervlakkige gedeelten begonnen zich af te scheiden.

Weer vier dagen later heeft de huid die over tumor lag, zich totaal losgemaakt van de omgevende huid en in het centrum van de tumor was een uitgebreid necrotisch gebied zichtbaar in het centrum van de tumor. Het weefsel in de randen van tumor leek nog levensvatbaar en daarom is nogmaals Neoplasene aangebracht. Drie dagen later was de gehele tumor necrotisch en gedeeltelijk losgelaten. De volgende dag is alles eraf gevallen. De eigenaar heeft het gebied dagelijks gereinigd en Wond Balsem aangebracht of een antibioticazalf.

Vier dagen later zag het resterende weefsel er gezond uit. Geen pijn of ontsteking. Normale wondsluiting werd waargenomen. Zes maanden later was er geen tumorweefsel te ontdekken en het gebied was $\frac{3}{4}$ bedekt met haar.

28/4/05 vóór

29/4/05 na 1 da

02/5/05 afsterven

23/5/05 granulatie

03/6/05 genezend

08/11/05 eind

Deze tumor is succesvol verwijderd zonder operatie of bestraling. Deze dierenarts heeft Neoplasene vervolgens ingezet bij de behandeling van een hemangiopericytoom, zenuwschedetumor, squameus cel carcinoom, oraal melanoom en apocrien cel carcinoom als, hetzij enige therapie of, na chirurgische verwijdering van de tumormassa. Deze ervaringen en die van andere pratici wijzen uit dat Neoplasene kan differentiëren tussen neoplastisch en niet-neoplastisch weefsel, waarbij snelle necrose van de neoplasie optreedt, zonder aangrenzend gezond weefsel aan te tasten. Het gebruik van dit middel is een effectief alternatief voor operatie of bestraling van kleine tot middelgrote (sub) cutane tumoren en een nuttige aanvulling bij het verwijderen van grotere massa's weefsel.

De potentiële voordelen van een middel dat gezonde cellen van neoplastisch veranderde cellen kan onderscheiden, zijn enorm. Deze voordelen zijn niet alleen het vernietigen van verziekte cellen buiten de begrenzing van een zichtbare tumor, maar ook het voorkómen van het verwijderen van grote hoeveelheden gezond weefsel om verzekerd te zijn van 'gehele verwijdering'. In situatie's, waarbij deze therapie wordt gebruikt als enige modaliteit is anesthesie in het algemeen niet nodig, met de mogelijke uitzondering van tumoren in de mondholte of nabij ogen.

Alan B. Lippart, DVM: Markesan Veterinary Clinic, Markesan, WI

Deze dierenarts heeft veel patiënten met Neoplasene behandeld. In alle gevallen is de zalf als een dun laagje opgebracht. In enkele gevallen is de zalf weer opgebracht na 24 tot 48 uur.

Ali is een zeven jaar oude vrouwelijke Labrador Retriever. Ze werd ons aangeboden op 9 december met een 6 cm ronde massa op haar voorpoot. De huid die de tumor bedekte leek normaal. Twintig ml bloed is uit de tumor gezogen. Hierna was een harde massa te voelen in de laesie. De tumor is vervolgens chirurgisch verwijderd. Histopathologie identificeerde de massa als een spoelceltumor. Binnen zeven dagen na verwijdering is de tumor agressief teruggekomen en had na 1 week alweer de omvang van de oorspronkelijke tumor.

Neoplasene werd onder verband opgebracht. Na 36 uur viel er een grote prop necrotisch weefsel uit het behandelde gebied. Het gebied in en om de tumor was ontstoken en begon tekenen van genezing te vertonen na 7 dagen. Een rand met verdacht granulomateus weefsel leek verdacht en is weer behandeld. De rand viel eraf en genezing ging verder.

Na elke behandeling is het been 24 uur onder verband gehouden (2x)

Daarna mocht de hond zelf het gebied schoonhouden.

Na 14 maanden had het gebied, waar de tumor gezeten had een normale aanblik. Inspectie op januari 2008 liet een gezonde hond zien.

(1) 7 dagen na operatie: de tumor was weer even groot

(4) Oppervlakkige korstvorming na 8^e dag

(2) 24 uur na het opbrengen van Neoplasene

(5) Wondranden groeien in

(3) de centraal-necrotische prop is eruit gevallen na de 6^e dag

(6) Het einde (van de tumor)

Dale A. Magnusson, DVM: Magnusson Veterinary Clinic: Hudson, WI, USA

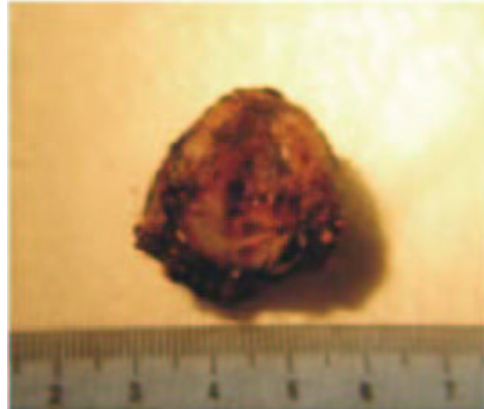
Een zwerfkat met een tumor op zijn neusrug werd ons gepresenteerd. Hoewel geen histopathologie is gedaan, was het vermoedelijk een neurofibroom.

Neoplasene is opgebracht op dag 1, 2 en 4 gedurende 12 uur. Na de 12 uur is gereinigd met waterstofperoxide en vervolgens wondbalsem opgebracht. Omdat de kat onhandelbaar was, is voor elke behandeling sedatie toegepast.

Op de 6^e dag is de tumor gaan afscheiden en op de 10^e dag eraf gevallen. Hierna is behandeling gestaakt vanwege verzet.

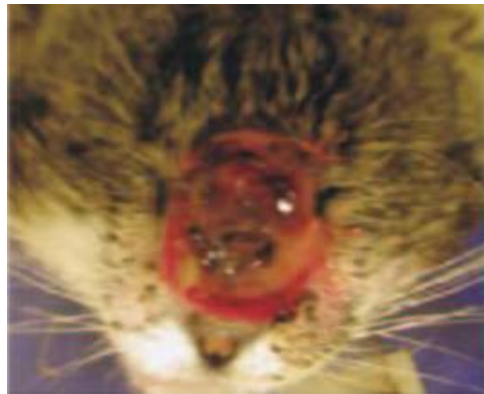
(1) Voor behandeling

(4) Dag 10

(2) Dag 2

(5) Neuskraagbeen intact

(3) Dag 6

(6) Dag 240 na de behandeling

Laurinda K. Morris, DVM: Danville Veterinary Clinic: Danville, OH

Deze dierenarts gebruikt Neoplasene producten al meer dan 1 jaar.

Zoey is een Labrador teef van ongeveer 7 jaar oud. Op 30/10/06 werd ze ons aangeboden vanwege een vermoedelijk tandwortelabces.

Er werd een massa gevonden: ge-ulcereerd, hard, bloederig. Kies #307 werd door de massa verplaatst. Een harde benige botachtige structuur was aanwezig en breidde zich linguaal uit van #305 tot 309.

Röntgenfoto's lieten botoplossing zien van de linker-onderkaak van #304 tot 308.

Het biopsie resultaat was een osteosarcoom.

Consultatie voor verwijzing: hemimandibulectomie, bestraling en chemotherapie. Men koos voor Neoplasene.

Onder algehele anesthesie werd Neoplasene zalf op de buccale massa aangebracht gedurende 30 minuten. Daarna is de zalf weggewassen met waterstofperoxide en water. Chloorhexidine mondspoeling en Tramadol voor pijnbestrijding zijn meegegeven, evenals Neoplasene Oraal 300 (dosering 6.5 mg/kg tid). Wat speekselen en een beetje bloed zijn waargenomen.

Een week later is een tweede oppervlakte behandeling uitgevoerd. De massa was aan het desintegreren, waarbij de alveolus van #307 bloot kwam te liggen. Deze verplaatste kies is getrokken. De zalf is weer aangebracht gedurende 30 minuten en daarna afgespoeld. Zoey is naar huis gestuurd met een atragalus extract.

Op 28/11/06 is de 3^e behandeling uitgevoerd. Gezondheidsparameters waren normaal. De buccale massa was verdwenen en Neoplasene zalf is aangebracht op de linguale massa, Voorafgaande aan deze derde behandeling is er behoorlijke bloeding geweest, die vanzelf ophield.

Een vierde behandeling is uitgevoerd op 5/12/06. De orale dosering Neoplasene werd verhoogd naar 8 mg/kg tid. Hercontrole is gedaan op 12/12/06. Alles leek stabiel. Op 18/12/06 was er geen nieuwe tumorgroei te zien. Zoey's eigenaar vertelde dat ze weer hard voer kon eten. De orale dosering is verhoogd naar 10.5 mg/kg tid. Famotidine 40 mg werd samen gegeven met de Neoplasene (1/2 tablet).

Een vijfde Neoplasene zalf behandeling is uitgevoerd op 22/01/07 onder algehele anesthesie.

Op het moment van deze rapportage is het een jaar sinds de diagnose gemaakt is. Ze is nog steeds op de Neoplasene 300 driemaal daags en de astragalus tweemaal daags.

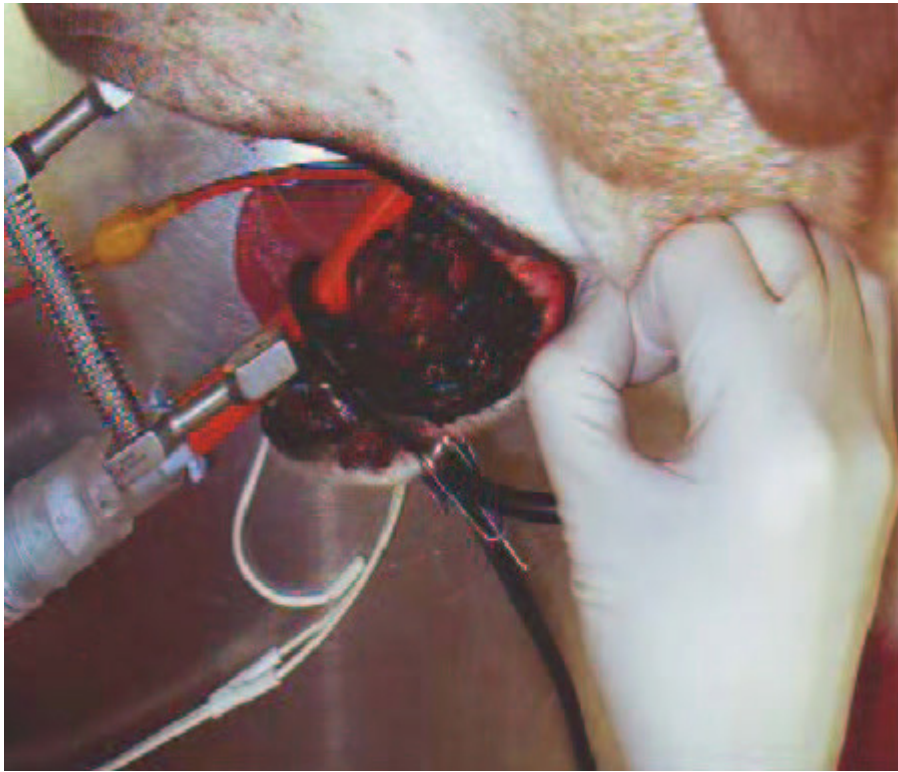
Ze speelt graag met een frisbee en heeft een uitstekende kwaliteit van leven.

1a, voor de behandeling

1b, necrose bij de volgende inspectie

1c, de tumor is uit elkaar aan het vallen

1d, de laesie is aan het uithelen

W.C. de Leeuw, dierenartsenpraktijk Bio Mentor, Valkenburg, Nederland

Delilah

Delilah is een Appaloosa merrie van 13 jaar. Zij ontwikkelde gedurende meerdere maanden een aggregatie van tumoren op haar borst. Een biopsie is niet uitgevoerd, maar het handelt zich hier vrijwel zeker om een sarcoid.

(1) 6 april 2008 (voor de behandeling)

Op 6 april 2008 is de eerste behandeling gestart. De tumorplek is geschoren en de **Neoplasene** is aangebracht. De volgende dag (na 12 uur) is de zalf eraf gewassen met waterstofperoxide 3%.

(2) 10 april 2008 (vier dagen later)

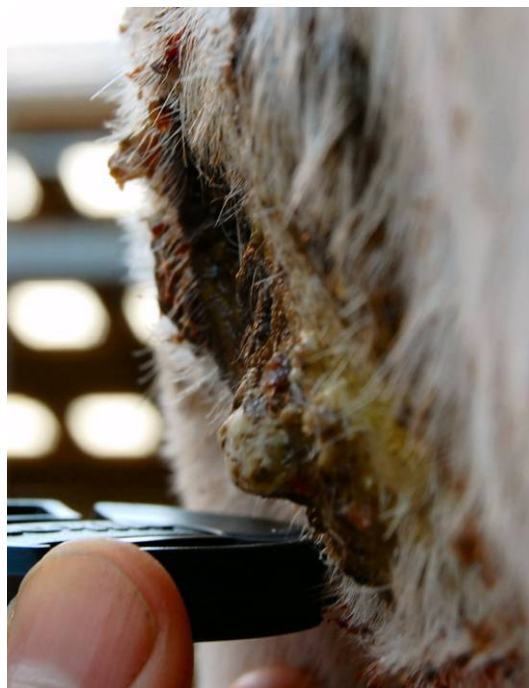
Vier dagen later was de tumor grijs-wittig verkleurd.

(3) 20 april 2008 (14 dagen later)

Op dag 14 van de behandeling is de 'kap' van de tumor eraf gevallen Rondom de grote tumor gaan kleinere tumoren in necrose.

Op dag 25 van de behandeling meldde de eigenaar, dat er een 'groot' deel van afgevallen was.

(4) 7 mei 2008 (31 dagen later)

Op dag 31 van de behandeling is de rest van de tumor er ook afgevallen.

Het overblijvende oppervlakte is vrij onregelmatig, met hier en daar nog wat actieve gebieden. De totale oppervlakte is nog eens behandeld.

(5) 17 mei 2008 (41 dagen later)

Op dag 41 van de behandeling is de plek bedekt met bloederig korstig materiaal. Het is opvallend dat dit oppervlak minstens tweemaal zo groot was als de oorspronkelijk zichtbare verandering van huid. Centraal bevond zich nog een verdacht stukje; dit is herbehandeld.

(6) 3 juni 2008 (58 dagen later)

Op dag 58 van de behandeling
De korsten zijn verder ingedroogd en beginnen in de periferie eraf te vallen. Eronder zit gezonde roze huid.

wordt vervolgd.....

Maks

Deze Golden Retriever reu van 11 jaar is viermaal van eigenaar gewisseld vanwege een niet genezende wond in zijn lies. Deze 'wond' bestaat al minimaal 2 jaar. Biopsie onthulde dat het hier ging om een carcinoom van cutane oorsprong. Vanwege het risico voor anesthesie opteerde de eigenaresse voor behandeling met Neoplasene.

(1) 30 april 2008 (voor de behandeling)

De laesie bestond uit een wondachtig defect (3.5 bij 4 cm) naast zijn rechter teeltbal met verheven randen (3 tot 5 mm).

De tumor werd ingesmeerd met Neoplasene en bedekt met een beschermend verband.

Twaalf uur later is de zalf eraf gewassen met waterstofperoxide 3% en wondbalsem opgebracht.

(2) 7 mei 008 (7 dagen later)

Acht dagen later is het defect groter geworden (3.5 x 6 cm), terwijl de 'verhevenheid' van het proces verdwenen is.

(3) 13 mei 2008 (14 dagen later)

Twee weken later is een voorzichtig begin van epithelialisatie zichtbaar.

wordt vervolgd.....

*Broekhem 65
6301 HE Valkenburg aan de Geul
Tel: 043-6015701 Fax:043-6013034
foundation@biomentor.org www.paardenacademie.nl
Postbank:4573840 BTW nr. : 8153.29.957.B.01*